

SPORT KAO MOTIVACIJA

Trening u Belgiji na kobili Kraljici Kunti posuđenom grlu od gđe Višnje Pevec

Pred natjecanje u Belgiji

I ljepota konja je bitna ...

Stoj 4 sekunde-jedan od elemenata testa za I a kategoriju

Na natjecanju u Poljskoj je osvojio drugo mjesto na posuđenom konju

Ovaj put smo posudili princezu Tulasi Senke Budimir, koja osvaja srca svih sudaca

Nastup na kobili Rukmini iz Bjelovara

Državno prvenstvo u Bjelovaru, Ivan Sršić i Boris Zrmanjac

Državno natjecanje u Bjelovaru pod oštrim okom sutkinje iz Engleske

Danas se pod pojmom sport podrazumijevaju različite motoričke aktivnosti u kojima na specifičan način dolaze do punog izražaja sportaševe sposobnosti,, osobine i znanja u treningu i natjecanju.

Težnja za postizanjem sve boljih rezultata i uključivanje u međunarodnu raspodjelu sportskih dostignuća traži od sportaša velika ulaganja i sudjelovanje u dugotrajnom procesu treninga, koji često ide do krajnjih granica njegovih bioloških i psihičkih potencijala.

Bavljenje sportom a posebno vrhunskim sportom shvaća se kao zadovoljavanje «viših» ljudskih potreba. Aktivnost, ljubav, poštivanje, samopoštivanje budu(bivaju) zadovoljene kroz sportsku uspješnost u određenom periodu razvoja mladih ljudi.

Struktura motiva najvažnijih za sportsku aktivnost :

- sportska aktivnost omogućava svakoj osobi zadovoljavanje osnovnih ljudskih potreba: za kretanjem i igrom, za sigurnošću , za redom i poredkom, za pripadanjem, za samopoštivanjem i samoaktualizacijom.
- Sport i sportska aktivnost značajno utječu na psihosomatski razvoj i stanje djece, mladeži i odraslih osoba.
- Bavljenje sportom osigurava podizanje kvalitete življenja-to je temelj mentalnoga i tjelesnog zdravlja i boljitka.
- Sport i sportska aktivnost jačaju čovjekove kapacitete za suočavanje sa stresnim doživljajima i traumatskim iskustvima.
- Vrhunski sportski rezultati mogu značajno afirmirati sportski sustav jedne države, ali i državu i naciju u cjelini.
- Sport izuzetno potiče interakciju i komunikaciju među ljudima, neovisno o obrazovnom statusu, o generacijskom, spolnom ili statusnom određenju sudionika te time izuzetno utječe na aktualna društvena zbivanja i oblikuje društvenu svijest.

Svi ovi motivi i osjećaji se manifestiraju jednako i kod osoba s invaliditetom i osoba bez evidentiranih oštećenja.

Danas je vrlo rasprostranjen sport osoba s invaliditetom. Poznato je kako u velikom broju zemalja postoji jako dobar sustav pripreme invalida sportaša koji sudjeluju na različitim natjecanjima. To može značajno pridonijeti njihovom kvalitetnom uključivanju u životnu i radnu sredinu, jer sport pruža velike mogućnosti na planu tjelesne i mentalne rehabilitacije.

Može se reći da je sport najveći stupanj integracije osoba s invaliditetom u standardne oblike življenja.

U našoj Udruzi Mogu osim terapijskim jahanjem bavimo se i sportskim dresurnim jahanjem za osobe sa invaliditetom.

- Udruga Mogu je bila inicijator i suorganizator (sa HŠSI), te domaćin PRVOG HRVATSKOG OTVORENOG PREVENSTVA U DRESURNOM JAHANJU ZA OSOBE S INVALIDITETOM (1998.g.)
- inicijator je i suorganizator (uz HŠSI), te domaćin PRVOG HRVATSKOG SEMINARA O KONJANIŠTVU ZA OSOBE S INVALIDITETOM S MEĐUNARODNIM SUDJELOVANJEM (preko 160 sudionika i predavači iz USA, GB, Danske i Slovenije)
- naši jahači su članovi prve hrvatske reprezentacije koja je nastupila sa zapaženim uspjehom na 4. SVJETSKOM PRVENSTVU U DRESURNOM JAHANJU ZA OSOBE S INVALIDITETOM (Aarhus, Danska 1999.g.)
- rad Udruge je prezentiran Vijeću Europe (Strasbourg, studeni 1999g.) u okviru radne grupe Sport i socijalna kohezija

Trenutno u našoj Udruzi imamo dva državna reprezentativca Borisa Zrmanjca i Ivana Sršića.

Željela bih predstaviti Ivana jer smatram da smo za ove dvije godine rada pomaknuli granice njegovih mogućnosti.

IVAN SRŠIĆ ima 28 godina, osoba je sa 100 %-tnim invaliditetom, dijagnoza cerebralna paraliza kvadripareza spastika.

Na terapijsko jahanje je počeo dolaziti prije 6 godina. U terapijskom djelu programa je proveo 6 mjeseci, dok nije počeo samostalno jahati.

Njegova upornost i hrabrost je ubrzo počela dolaziti do izražaja te je stavljen u sportski program dresurnog jahanja.

Sport mu je uvijek bio pri srcu a kroz dresurno jahanje mu je bila pružena prilika da ostvari svoje snove.

Nakon mjesec dana treniranja imao je 2001. prvi nastup Državno prvenstvo u Varaždinu

Nakon toga uslijedila su državna i međunarodna natjecanja u Poljskoj, Italiji, Austriji, Belgiji, Mađarskoj, Rusiji te nastup na Paraolimpijadi u Ateni 2004. godine (nastup nije regularno izborio).

Neki nastupi su bili manje uspješni , neki više a njegovo **samopouzdanje nije bilo zadovoljavajuće.**

Uz pomoć izbornice Senke Budimir koja je imala više iskustva u radu s osobama s posebnim potrebama shvatila sam da on može puno više i tako sam više počela i zahtijevati. Otežavajući faktor u radu je bio kućni odgoj- ja ću napraviti umjesto tebe jer ti to ne možeš. A mogao je, na drugačiji način nego što će to napraviti netko drugi ali je mogao puno toga napraviti samo ga je trebalo uvjeriti da on to zaista može.

Zadovoljstvo prvenstveno njegovo a i moje kad je uspio postići ono što se od njega tražilo nije se dalo riječima opisati, ipak pokušat ću reći euforija, ushićenje, ponos sreća, zadovoljstvo moglo se čitati na njegovom licu.

I konj treba biti odgovarajući prema mogućnostima, osobe s invaliditetom.

Njegove prave mogućnosti nisu mogle doći do izražaja jer nije imao konja na kojem bi to mogao dokazati.

Prilika se pružila 2005. godine u Italiji gdje smo sticajem okolnosti bili prisiljeni posuditi konja Senke Budimir na kojem je prvi dan natjecanja Ivan Sršić bio prvi, sa brojem bodova koje na kobili iz naše Udruge nikad nije uspio ni blizu dostići.

Dokazao je **SEBI** , meni kao treneru, izbornici koja je stekla više povjerenja u njega da on može u ovom sportu biti puno bolji nego što je bio.

Povjerenje u trenera, pojačani treninzi, rad u fitness centru (što do tada nije bila praksa) pod palicom profesora Željka Černić, vježbe koje radi s njim hipoterapeut Lidija Mišić, dobar rad Senke Budimir s konjem na kojem Ivan nastupa, rezultirali su ostvarenjem u plasmana na Paraolimpijadu u Pekingu 2008. godine.

Pomozimo im da pomaknu granice oni mogu puno više nego što mi mislimo.